

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Eccius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

facit, deus facit. Ergo habeo propositū Scholasticorū & predicantium quod oportet
vel nos satisfacere, aut deus exiget, quod si per orationes nostras vel bona opera satis
facimus? cur illud non possit fieri accidente virtute clauis quas deus non frustra
sue sponse ecclesie contulit. Et cum iuxta Gregorij sententiā can: de cerero, 2. q. 7.
alii episcopi sunt vocati in prem sollicitudinis papa habet plenitudinē potestatis,
per indulgentias ab eo dadas satis sit poene pro peccatis debite, solutione ex the
sauro ecclesie facta, ut post Sixtum declarauit papa modernus precipiendo sub
pena excommunicationis ita doceri, teneri, & predicari quare si reuerens pater contra
doceat, predicet vel disputet iam est anathemate percussus. Placuit tamen mihi quod
vitra clauem potestatis beati posuit clauem discretiōis, cum tamen plures clauis potestatis
scholasticos doctores neget. Conclu: 7. resoluto: ij. hec velis officio adijcere ve
futuri iudices aptius intelligerēt que nostra esset controuersia in hoc puneto,
quod si reue: pater stat sententie doctores per me allegatorū non aduersabit nec
Scholasticis nec predicantibus: nec mihi, quare si voluerit etiam sententiā suā
per informariōe dñorum iudicū poterit clarius exprimere.

Martinus.

¶ Ad istas nentias et ineptias d. d. beati satis respondi repetit eam eadem et velut
ridiculus citharedus chorda semp oberrat eadem. Secundo scopum controuersie
non attingit, non enim questio est an deus peccatū multū dimittat, quod satis copio
se probant, sed an papa vel ecclesia remittat quas penas deus exigat, de hoc
nihil probant quod relinquo iudicio iudicum et omnium auditorū.

¶ Tertio obtinent hodie scrip: sanctas, ideo fito in eius probacione besterna
prima, ex Genesi, 30. ca: vbi probant penas requirit a deo, quas ibi scriptura
ostendit irremissibiles. Doleo quod d. d. ita profunde penetrat scripturas sicut tips
pula a quas, immo videtur fugere a facie earum sicut diabolus crucem, quare
satis reuerentijs patrū. pfero ego auctoritatē scrip: quod p mēdo iudicib, futuris.

Eccius.

¶ Quia impacēs monachus scurrilis quedā addidit pieter gravitatē theolo
gicam de quo integri viri iudicent, an recte induxerim contra eum iudices sus
dicabunt, sed hanc fuisse materiā nostrā patet ex Con: 4. dicere deū remittēdo
culpam remittere penam et hoc erat sacrum pro nos voluendū et quod presert auct
toritatē sacre scrip: patrū: quasi ipse velut alterū oraculū Apollis solū habeat
scripturarū intelligentiā, ultra sanctos patres, & apparenter inducit auctoritatē
te beati pro me citatā. Dico duo. Primo me adduxisse in eū finem, ut ostenderet
cum impius auertisset se ab iniusticia sua deum adhuc recordari non quo ad
culpam, sed quo ad penam, quod facit pro Scholasticis et predicantibus.

¶ Secundo cum reuerens pater reflectit auctoritatē illam contra me quod peccare iste a
deo peccato Ade impostre sint irremissibiles a papa & hoie, verū est & fatco: quod
iste sunt pene que non solum consequuntur personam, sed etiam psequuntur naturā
et ergo non est mirū quod iste pene sint irremissibiles ab homie sed pro hoc non probat
penas personales pro peccato debitas non esse a papa vel sacerdote remissibiles,
Et in his remitto me ad iudices paratus mutare sententiā si me aliter ad mes
tus docuerint.

**Finis sunt hec. 14. die Julij hora octava
presente frequenti concione
auditorum.**

Soli Deo hono: et gloria. Anno. D. D. M. x.